

Eduard Larsen: Der er ikke Tvivl om, at Dagen i Dag kunde have faaet noget af et historisk Præg; for, som jeg i en tidligere Tale i denne Samling har paa-peget, er Fiskeriet og Fiskerstanden i et vist Gennembrud; der er ikke Tvivl om, at nu er det Fiskernes sociale Gennembrudstid. Desto beklageligere er det, hvad jeg for øvrigt ikke skal fordybe mig i, da et andet Medlem af det Parti, hvortil jeg hører, vil tale om denne Sag, at man ikke i Dag kan se et Helhedsforslag underbygget saa paalideligt, saa omfattende og saa dybtgaaende, at man kan sige, det vilde have fremkaldt den rette store Tone i dette Ting. Jeg skal da nøjes med at omtale Lovforslaget om Uddybning og Sikring af Thyborøn Kanal m. v. og søge at udtrykke, hvad jeg vil kalde min Sympati for Fiskerne gennem min Stilling til dette Lovforslag, uden derfor at undlade den Kritik, som overfor saa vanskelige Emner ubetinget maa være til Stede i den danske Rigsdag, særlig naar det drejer sig om Foretagender af økonomisk saa vidtrækkende Art.

Jeg glæder mig over dette Lovforslag om Uddybning af Thyborøn Kanal, for saa vidt som jeg deri ser et Ønske hos Regeringen om nu for Alvor at ville skride ind paa den Vej, hvor man dokumenterer klart og tydeligt for Fiskerne, at Lovgivningsmagten og Regeringen virkelig er optagne af Tanken om at gøre noget for denne Stand. Jeg gør det saa meget mere, som dette Lovforslag for det første har det Fortrin, hvor vidt det end spænder, at være økonomisk overkommeligt. Men for det andet ligger der jo dog her nogen Erfaring til Grund. Det er vel vanskelige Forhold deroppe, men det kan dog ikke nægtes, at Udviklingen siden 1875 har vist os, at ved Sandpumpere og ved Høfdebygning kan man præstere et Resultat, holde et Løb aabent af en vis Dybde og en vis Sejlbarhed i det hele taget. Her er altsaa for saa vidt i Modsætning til det Lovforslag, som senere kommer for, visse Fundamenter at bygge paa, og det er, tror jeg, en af de Ting, som berettiger til stærkt at fremhæve dette Lovforslag paa det andets Bekostning.

Det Resultat, som Fortiden har tilvejebragt deroppe, er, som sagt, ved Høfdebygning og Sandpumpning at have skabt en nogenlunde konstant Kanal. Man maa dog stadig ikke overse, at Grunden bestandig kan skifte, bogstavelig talt fra Dag til Dag. Naar man nu paa Grundlag af

dette Resultat vil skride til at udvide Anlæget, er det særlig to Ting, der tilsigtes, nemlig for det første en saadan Uddybning af Løbet, at det bliver i højere Grad sejlbart, for det andet Anlæget af en Fiskerihavn, som man mener den lokale Fiskerbefolkning har Krav paa og nærer stærke Ønsker om. Hvorledes dette nu i det enkelte, teknisk set, skal udføres, skal jeg ikke fordybe mig i. Meningen er jo, at der paa den nordre Tange skal bygges en Mole, en Dækmole endda, af 700 m. Længde, og Formaålet med denne er at indsnævre Strømmen og i nogen Grad forhindre Sandvandringer dels derved, at der ikke samler sig saa meget Sand paa Barren, dels ved, at der ved Strømmens Hjælp bortskylles Sand. Den større Uddybning skal foretages ved Sandpumpning. Sandpumperen skal sættes i Gang med at forøge Dybden i Løbet fra 4 til 5 m, paa Barren fra 3 til 4 m. Endelig skal der bygges en Havn, som skal have en Dybde af 5 m, som skal være 2,9 ha stor, og som man venter skal kunne rumme 100 Fiskerkuttere.

Overfor dette Forslag er det vist ganske nødvendigt, at Rigsdagen erklærer, at de tekniske Enkeltheder vil den i det hele og store ikke kunne magte. Jeg tror, at Rigsdagen gør klogt i overfor alle den Slags Forslag til en vis Grad at tage et Forbehold og for øvrigt skaffe sig oplyst, hvad man kan skaffe oplyst, gennem Udvalgs Arbejde. Jeg maa dog sige, at med Hensyn til selve Værkets tekniske Gennemførelse kan jeg paa Forhaand støtte mig til de mange Aars Erfaringer, der er gjorte, og som tyder paa, at her virkelig er noget at udrette. Paa den anden Side kan jeg ikke komme bort fra, at der, da det er konstateret, at man her ved Boringer i Sandet til 50—60 Fods Dybde stadig ikke naar fast Bund, er et Materiale at arbejde med, som frembyder overordentlig store Vanskeligheder. Hvad særlig det Spørgsmaal angaar, om man kan holde en større Dybde, en Dybde, som er 1 m, altsaa 38 Tommer, større end den, man hidtil har holdt, forekommer det mig vanskeligt paa det nuværende Tidspunkt at sige noget bestemt herom; her maa Lovgivningsmagten overgive Ansvaret til Administrationen og dens Hjælper, dens Betjening: Vandbygningsvæsenet. Man vil ikke i Fremtiden kunne bebyrde Lovgivningsmagten med et Ansvar, hvis det skulde vise sig, at Projektets Gennemførelse i Virkeligheden ikke er mulig paa dette Punkt. For øvrigt udtrykker Moti-